

feruus vnus, alter & tertius, cum lex, Pfalmus, Prophetia legitur, ad quoru monita bene operetur. Sed missus ceditur & eicit, cum sermo contemnitur, vel quod peius est, blasphematur. Hæredem quantum ad se occidit, qui filium Dei contulcauerit, & spiritui gratiæ contumeliam fecerit. Perdit malo cultore vinea alij datur, cum donum gratiæ, qd̄ superbus spreuerit, humilis accipit. CHRYS. sup. Matth. Deinde quasi non acquiescentibus illis, testimonium scripturæ inducit. Sequitur. n. dicit illis les: Nūq̄ legis in scripturis, Lapidem quem repro-

g Et cum audissent Principes Sacerdotum & Pharisæi parabolas eius, cognouerunt quod de ipis diceret. Et quarentes eum tenere, timerunt turbas, quoniam sicut Prophetam eum habebant.

baerunt, idest si parabolam meam non intelligitis, vel istam scripturam cognoscitis. HIERO. Varijs autem parabolis res eadem contextur, quos enim supra operarios, & agricolas appellauit, nunc edificatores, idest cementarios vocat. CHRYS. in Hom. Lapidem autem Christum vocat, edificatores autem doctores Iudeorum, qui Christum reprobaerunt dicentes Hic non est a Deo. RABA. Sed illis nolentibus idem lapis, caput anguli firmavit, quia de vtroque populo, quotquot ipse voluit sua fide coniunxit, vnde sequitur. Hic factus est in caput anguli. HIL A. Est enim caput anguli factus, quia est inter legem & gētes lateris, vtriusque coniunctio. CHRYS. in Hom. Deinde vt dicitur, quoniam nihil eorum quæ fiebant, Deo contrariū erat, subdit: A domino factum est. ORIG. idest iste lapis donum est donatum a Deo edificio vniuerso, & admirabile caput in oculis nostris, qui possumus eum videre oculis mentis. CHRYS. super Matthæum. Quasi diceret: Quare non intelligitis, in cuius edificij angulo ponendus est ille lapis, non in nostro quando reprobarus est, sed in alio. Si autem aliud edificium est futurum, ergo nostra edificatio est contemnenda. vnde subdit: Ideo dico vobis, quia auferetur a vobis regnum Dei, & dabitur gentibus facientibus fructum eius. ORIG. Regnum Dei dicit mysteria Regni Dei, idest diuinas scripturas quas tradidit Dominus, primo quidem populo illi priori, cui credita sunt eloquia Dei: secundo autem gentibus facientibus fructum, nemini enim datur verbum Dei, nisi facienti fructum de eo, & nemini in quo peccatum regnat, datur regnum Dei, quomodo ergo illis datum est, a quo & ablatum est? Sed considera, quomodo quod datur, intelligitur gratis datum. Quibus ergo locuit non omnino, quasi electis & fidelibus dedit, quibus autem donauit, cum iudicio electionis donauit. CHRYSOSTOMVS. super Matthæum. Lapis autem dicitur Christus, non solum propter firmitatem, sed etiam quia est inimicorum magna confectio. vnde sequitur: Et qui ceciderit super lapidem istum. HIERONYMVS. Qui peccator est, & tamen in illum credit, cadit quidem super lapidem & confringitur: sed non omnino conteritur. Referuat enim per patientiam ad salutem, super quem vero ille ceciderit, hoc est, cui lapis ille irruerit, & qui Christum penitus negauerit, sic conteret eum, vt nec testa quidem remaneat in qua hauriatur aquæ pullum. CHRYSOSTOMVS. super Matthæum. Aliud est enim confringi, & aliud comminui, de eo enim quod confringitur, aliquid remanet, quod autem comminuitur, quasi in puluerem conuertitur. quod autem cadit ad lapidem, non frangitur secundum quod est lapidis virtus: sed in quantum fortiter cadit, aut propter pondus suum, aut propter altitudinem casus, sic & Christianus peccans, non tantum perit, quantum potest perdere Christus, sed quantum ipse se perdit per opera sua, aut propter magnitudinem peccati, aut propter altitudinem dignitatis. Infideles autem pereunt tantum, quantum potest eos perdere Christus. CHRYSOSTO. in Homil. Vel hic duas perditiones eorum ostendit, vnam ab eo, quod offenderunt & scandalizati sunt, quam designat dicens: Qui ceciderit super lapidem. aliam in captiuitate eis superuenturam, quam manifestat dicens: Super quem vero ceciderit. AVG. de Quæst. Euang. Vel de his dicit, qui cadent super eum, qui illum modo contemunt, vel iniurijs afficiunt. Ideo nondum penitus intereunt, sed tamen confringuntur, vt non recti ambulent super quos cadit, dum veniet desuper in iudicio cum pœna perditionis. Ideo dicit: Cōteret eos, vt sint impij tanquam puluis, quæ proicit ventus a facie terræ.

g Et cum audissent Principes Sacerdotum & Pharisæi parabolas eius, cognouerunt quod de ipis diceret. Et quarentes eum tenere, timerunt turbas, quoniam sicut Prophetam eum habebant.

baerunt, idest si parabolam meam non intelligitis, vel istam scripturam cognoscitis. HIERO. Varijs autem parabolis res eadem contextur, quos enim supra operarios, & agricolas appellauit, nunc edificatores, idest cementarios vocat. CHRYS. in Hom. Lapidem autem Christum vocat, edificatores autem doctores Iudeorum, qui Christum reprobaerunt dicentes Hic non est a Deo. RABA. Sed illis nolentibus idem lapis, caput anguli firmavit, quia de vtroque populo, quotquot ipse voluit sua fide coniunxit, vnde sequitur. Hic factus est in caput anguli. HIL A. Est enim caput anguli factus, quia est inter legem & gētes lateris, vtriusque coniunctio. CHRYS. in Hom. Deinde vt dicitur, quoniam nihil eorum quæ fiebant, Deo contrariū erat, subdit: A domino factum est. ORIG. idest iste lapis donum est donatum a Deo edificio vniuerso, & admirabile caput in oculis nostris, qui possumus eum videre oculis mentis. CHRYS. super Matthæum. Quasi diceret: Quare non intelligitis, in cuius edificij angulo ponendus est ille lapis, non in nostro quando reprobarus est, sed in alio. Si autem aliud edificium est futurum, ergo nostra edificatio est contemnenda. vnde subdit: Ideo dico vobis, quia auferetur a vobis regnum Dei, & dabitur gentibus facientibus fructum eius. ORIG. Regnum Dei dicit mysteria Regni Dei, idest diuinas scripturas quas tradidit Dominus, primo quidem populo illi priori, cui credita sunt eloquia Dei: secundo autem gentibus facientibus fructum, nemini enim datur verbum Dei, nisi facienti fructum de eo, & nemini in quo peccatum regnat, datur regnum Dei, quomodo ergo illis datum est, a quo & ablatum est? Sed considera, quomodo quod datur, intelligitur gratis datum. Quibus ergo locuit non omnino, quasi electis & fidelibus dedit, quibus autem donauit, cum iudicio electionis donauit. CHRYSOSTOMVS. super Matthæum. Lapis autem dicitur Christus, non solum propter firmitatem, sed etiam quia est inimicorum magna confectio. vnde sequitur: Et qui ceciderit super lapidem istum. HIERONYMVS. Qui peccator est, & tamen in illum credit, cadit quidem super lapidem & confringitur: sed non omnino conteritur. Referuat enim per patientiam ad salutem, super quem vero ille ceciderit, hoc est, cui lapis ille irruerit, & qui Christum penitus negauerit, sic conteret eum, vt nec testa quidem remaneat in qua hauriatur aquæ pullum. CHRYSOSTOMVS. super Matthæum. Aliud est enim confringi, & aliud comminui, de eo enim quod confringitur, aliquid remanet, quod autem comminuitur, quasi in puluerem conuertitur. quod autem cadit ad lapidem, non frangitur secundum quod est lapidis virtus: sed in quantum fortiter cadit, aut propter pondus suum, aut propter altitudinem casus, sic & Christianus peccans, non tantum perit, quantum potest perdere Christus, sed quantum ipse se perdit per opera sua, aut propter magnitudinem peccati, aut propter altitudinem dignitatis. Infideles autem pereunt tantum, quantum potest eos perdere Christus. CHRYSOSTO. in Homil. Vel hic duas perditiones eorum ostendit, vnam ab eo, quod offenderunt & scandalizati sunt, quam designat dicens: Qui ceciderit super lapidem. aliam in captiuitate eis superuenturam, quam manifestat dicens: Super quem vero ceciderit. AVG. de Quæst. Euang. Vel de his dicit, qui cadent super eum, qui illum modo contemunt, vel iniurijs afficiunt. Ideo nondum penitus intereunt, sed tamen confringuntur, vt non recti ambulent super quos cadit, dum veniet desuper in iudicio cum pœna perditionis. Ideo dicit: Cōteret eos, vt sint impij tanquam puluis, quæ proicit ventus a facie terræ.

g Et cum audissent Principes Sacerdotum & Pharisæi parabolas eius, cognouerunt quod de ipis diceret. Et quarentes eum tenere, timerunt turbas, quoniam sicut Prophetam eum habebant.

baerunt, idest si parabolam meam non intelligitis, vel istam scripturam cognoscitis. HIERO. Varijs autem parabolis res eadem contextur, quos enim supra operarios, & agricolas appellauit, nunc edificatores, idest cementarios vocat. CHRYS. in Hom. Lapidem autem Christum vocat, edificatores autem doctores Iudeorum, qui Christum reprobaerunt dicentes Hic non est a Deo. RABA. Sed illis nolentibus idem lapis, caput anguli firmavit, quia de vtroque populo, quotquot ipse voluit sua fide coniunxit, vnde sequitur. Hic factus est in caput anguli. HIL A. Est enim caput anguli factus, quia est inter legem & gētes lateris, vtriusque coniunctio. CHRYS. in Hom. Deinde vt dicitur, quoniam nihil eorum quæ fiebant, Deo contrariū erat, subdit: A domino factum est. ORIG. idest iste lapis donum est donatum a Deo edificio vniuerso, & admirabile caput in oculis nostris, qui possumus eum videre oculis mentis. CHRYS. super Matthæum. Quasi diceret: Quare non intelligitis, in cuius edificij angulo ponendus est ille lapis, non in nostro quando reprobarus est, sed in alio. Si autem aliud edificium est futurum, ergo nostra edificatio est contemnenda. vnde subdit: Ideo dico vobis, quia auferetur a vobis regnum Dei, & dabitur gentibus facientibus fructum eius. ORIG. Regnum Dei dicit mysteria Regni Dei, idest diuinas scripturas quas tradidit Dominus, primo quidem populo illi priori, cui credita sunt eloquia Dei: secundo autem gentibus facientibus fructum, nemini enim datur verbum Dei, nisi facienti fructum de eo, & nemini in quo peccatum regnat, datur regnum Dei, quomodo ergo illis datum est, a quo & ablatum est? Sed considera, quomodo quod datur, intelligitur gratis datum. Quibus ergo locuit non omnino, quasi electis & fidelibus dedit, quibus autem donauit, cum iudicio electionis donauit. CHRYSOSTOMVS. super Matthæum. Lapis autem dicitur Christus, non solum propter firmitatem, sed etiam quia est inimicorum magna confectio. vnde sequitur: Et qui ceciderit super lapidem istum. HIERONYMVS. Qui peccator est, & tamen in illum credit, cadit quidem super lapidem & confringitur: sed non omnino conteritur. Referuat enim per patientiam ad salutem, super quem vero ille ceciderit, hoc est, cui lapis ille irruerit, & qui Christum penitus negauerit, sic conteret eum, vt nec testa quidem remaneat in qua hauriatur aquæ pullum. CHRYSOSTOMVS. super Matthæum. Aliud est enim confringi, & aliud comminui, de eo enim quod confringitur, aliquid remanet, quod autem comminuitur, quasi in puluerem conuertitur. quod autem cadit ad lapidem, non frangitur secundum quod est lapidis virtus: sed in quantum fortiter cadit, aut propter pondus suum, aut propter altitudinem casus, sic & Christianus peccans, non tantum perit, quantum potest perdere Christus, sed quantum ipse se perdit per opera sua, aut propter magnitudinem peccati, aut propter altitudinem dignitatis. Infideles autem pereunt tantum, quantum potest eos perdere Christus. CHRYSOSTO. in Homil. Vel hic duas perditiones eorum ostendit, vnam ab eo, quod offenderunt & scandalizati sunt, quam designat dicens: Qui ceciderit super lapidem. aliam in captiuitate eis superuenturam, quam manifestat dicens: Super quem vero ceciderit. AVG. de Quæst. Euang. Vel de his dicit, qui cadent super eum, qui illum modo contemunt, vel iniurijs afficiunt. Ideo nondum penitus intereunt, sed tamen confringuntur, vt non recti ambulent super quos cadit, dum veniet desuper in iudicio cum pœna perditionis. Ideo dicit: Cōteret eos, vt sint impij tanquam puluis, quæ proicit ventus a facie terræ.

g Et cum audissent Principes Sacerdotum & Pharisæi parabolas eius, cognouerunt quod de ipis diceret. Et quarentes eum tenere, timerunt turbas, quoniam sicut Prophetam eum habebant.

baerunt, idest si parabolam meam non intelligitis, vel istam scripturam cognoscitis. HIERO. Varijs autem parabolis res eadem contextur, quos enim supra operarios, & agricolas appellauit, nunc edificatores, idest cementarios vocat. CHRYS. in Hom. Lapidem autem Christum vocat, edificatores autem doctores Iudeorum, qui Christum reprobaerunt dicentes Hic non est a Deo. RABA. Sed illis nolentibus idem lapis, caput anguli firmavit, quia de vtroque populo, quotquot ipse voluit sua fide coniunxit, vnde sequitur. Hic factus est in caput anguli. HIL A. Est enim caput anguli factus, quia est inter legem & gētes lateris, vtriusque coniunctio. CHRYS. in Hom. Deinde vt dicitur, quoniam nihil eorum quæ fiebant, Deo contrariū erat, subdit: A domino factum est. ORIG. idest iste lapis donum est donatum a Deo edificio vniuerso, & admirabile caput in oculis nostris, qui possumus eum videre oculis mentis. CHRYS. super Matthæum. Quasi diceret: Quare non intelligitis, in cuius edificij angulo ponendus est ille lapis, non in nostro quando reprobarus est, sed in alio. Si autem aliud edificium est futurum, ergo nostra edificatio est contemnenda. vnde subdit: Ideo dico vobis, quia auferetur a vobis regnum Dei, & dabitur gentibus facientibus fructum eius. ORIG. Regnum Dei dicit mysteria Regni Dei, idest diuinas scripturas quas tradidit Dominus, primo quidem populo illi priori, cui credita sunt eloquia Dei: secundo autem gentibus facientibus fructum, nemini enim datur verbum Dei, nisi facienti fructum de eo, & nemini in quo peccatum regnat, datur regnum Dei, quomodo ergo illis datum est, a quo & ablatum est? Sed considera, quomodo quod datur, intelligitur gratis datum. Quibus ergo locuit non omnino, quasi electis & fidelibus dedit, quibus autem donauit, cum iudicio electionis donauit. CHRYSOSTOMVS. super Matthæum. Lapis autem dicitur Christus, non solum propter firmitatem, sed etiam quia est inimicorum magna confectio. vnde sequitur: Et qui ceciderit super lapidem istum. HIERONYMVS. Qui peccator est, & tamen in illum credit, cadit quidem super lapidem & confringitur: sed non omnino conteritur. Referuat enim per patientiam ad salutem, super quem vero ille ceciderit, hoc est, cui lapis ille irruerit, & qui Christum penitus negauerit, sic conteret eum, vt nec testa quidem remaneat in qua hauriatur aquæ pullum. CHRYSOSTOMVS. super Matthæum. Aliud est enim confringi, & aliud comminui, de eo enim quod confringitur, aliquid remanet, quod autem comminuitur, quasi in puluerem conuertitur. quod autem cadit ad lapidem, non frangitur secundum quod est lapidis virtus: sed in quantum fortiter cadit, aut propter pondus suum, aut propter altitudinem casus, sic & Christianus peccans, non tantum perit, quantum potest perdere Christus, sed quantum ipse se perdit per opera sua, aut propter magnitudinem peccati, aut propter altitudinem dignitatis. Infideles autem pereunt tantum, quantum potest eos perdere Christus. CHRYSOSTO. in Homil. Vel hic duas perditiones eorum ostendit, vnam ab eo, quod offenderunt & scandalizati sunt, quam designat dicens: Qui ceciderit super lapidem. aliam in captiuitate eis superuenturam, quam manifestat dicens: Super quem vero ceciderit. AVG. de Quæst. Euang. Vel de his dicit, qui cadent super eum, qui illum modo contemunt, vel iniurijs afficiunt. Ideo nondum penitus intereunt, sed tamen confringuntur, vt non recti ambulent super quos cadit, dum veniet desuper in iudicio cum pœna perditionis. Ideo dicit: Cōteret eos, vt sint impij tanquam puluis, quæ proicit ventus a facie terræ.

g Et cum audissent Principes Sacerdotum & Pharisæi parabolas eius, cognouerunt quod de ipis diceret. Et quarentes eum tenere, timerunt turbas, quoniam sicut Prophetam eum habebant.

Lib. 1. c. 30.

cauit, malus autem fremit, non quia peccauit: sed quia comprehensus est in peccato, & non solum penitentiam non agit: sed magis aduersus corripientem irascitur. vnde & isti comprehensi, magis ad malitiam sunt excitati. Sequitur enim: Et quarentes tenere eum, timerunt turbas, quoniam sicut Prophetam eum habebant. ORIGEN. Tract. 19. Sapiunt quidem aliquid de eo quod verum est, Prophetam eum estimantes, non autem magnitudinē eius intelligunt, secundum quod erat filius Dei. Turbas autem sic sapientes de eo, & paratas pro eo pugnare timēt principes, neq̄. n. ad eorum scientiā pertinere possunt: nihil dignum sentientes de eo. Deinde sciendum est, quoniam volentium Iesum tenere, differentia est. Aliter enim Principes & Pharisæi quærebant eum tenere, aliter sponsa quæ dicit: Tenui eum, nec dimittam. adhuc enim tentura melius sicut dicit: Ascendam in palmam, & tenebo altitudinem eius. Omnes enim non recte sapientes de diuinitate, tenere volunt Iesum & perdere eum. Et alia quidem verba, præter verbum Christi, possibile est comprehendere & tenere. Verbum autem veritatis nemo potest comprehendere, idest intelligere neque tenere, idest conuincere, neque separare a sensu credentium, neque mortificare, idest destruire. CHRYS. super Matthæum. Omnis etiam homo malus, quantum ad voluntatem suam, & manus mittit in Deum & occidit eum. Qui enim præcepta Dei contulcat, qui murmurat contra Deum, & turbato vultu aspicit cælum, nōne si fieri potuisset, manus mitteret in Deum & occideret eum, vt iam licenter peccaret? RABA. Sed tamen, quod timet mittere manum in Iesum propter turbas, quotidie in Ecclesia geritur, cum quilibet solo nomine fratris, fidei & pacis vnitatem quam non diligit, propter bonos cohabitantes, vel erubescit impugnare, vel timet.

CAPVT XXII. Respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis dicens. Simile factum est regnum cælorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo.

eo pugnare timēt principes, neq̄. n. ad eorum scientiā pertinere possunt: nihil dignum sentientes de eo. Deinde sciendum est, quoniam volentium Iesum tenere, differentia est. Aliter enim Principes & Pharisæi quærebant eum tenere, aliter sponsa quæ dicit: Tenui eum, nec dimittam. adhuc enim tentura melius sicut dicit: Ascendam in palmam, & tenebo altitudinem eius. Omnes enim non recte sapientes de diuinitate, tenere volunt Iesum & perdere eum. Et alia quidem verba, præter verbum Christi, possibile est comprehendere & tenere. Verbum autem veritatis nemo potest comprehendere, idest intelligere neque tenere, idest conuincere, neque separare a sensu credentium, neque mortificare, idest destruire. CHRYS. super Matthæum. Omnis etiam homo malus, quantum ad voluntatem suam, & manus mittit in Deum & occidit eum. Qui enim præcepta Dei contulcat, qui murmurat contra Deum, & turbato vultu aspicit cælum, nōne si fieri potuisset, manus mitteret in Deum & occideret eum, vt iam licenter peccaret? RABA. Sed tamen, quod timet mittere manum in Iesum propter turbas, quotidie in Ecclesia geritur, cum quilibet solo nomine fratris, fidei & pacis vnitatem quam non diligit, propter bonos cohabitantes, vel erubescit impugnare, vel timet.

CAP. XXII. CHRYSOSTOMVS. in Homil. Quia dixerat: Dabitur genti facienti fructum eius, hic ostendit cui genti. vnde dicitur: Et respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis dicens: Simile factum est regnum cælorum. G. I. O. Dicit autem: Respondens, idest obuians præuē cogitationi eorum de morte sua. AVGVST. de Confe. Euang. Parabolam autem istam solus Matthæus narrat, simile quidem etiam Lucas commemorat, sed non est hoc, sicut & ipse ordo indicat. GREGOR. in Homil. Hic per nuptias, præfens Ecclesia, illic per cenam, æternum & vltimum conuiuium designatur, quia in hanc nonnulli exituri intrant, ad illud qui quis semel intrauerit, vltimus non exiit. At si quis forte contendat hanc eandem esse electionem, intelligi forsitan potest, quia de profectione eo, qui cū nuptialis velle non intrauerat, qd̄ Lucas tacuit, Matthæus dixit, quod vero per illum cenam, per hunc autem prandium dicitur, nequaquam obstitit, quia cum ad horam nonam apud antiquos prandium fieret, quotidie ipsum quoque prandium cenam vocabatur. ORIGEN. Regnum autem cælorum simile est, secundum eum quidem, qui regnat homini Regi, secundum eum autem qui conregnat filio Regis, secundum ea vero, quæ sunt in regno Regis, seruis & inuitatis ad nuptias. Inter quos est & exercitus Regis. Additum est autem, homini Regi, vt hominibus quasi homo loquatur, & dispensat homines non cupientes dispensari a Deo. Sed tunc cessabit Regnum cælorum esse simile homini, cum cessare zelo, & contentione, & ceteris passionibus & peccatis, cessauerint secundum hominem ambulare, & videbimus eum sicuti est: Nunc enim videmus eum non sicuti est: sed sicuti per nostram dispensationem factus fuerit nobis. GREGOR. in Homil. Tunc autem Deus Pater, Deo Filio nuptias fecit, quando hunc in vtero Virginis humanæ naturæ coniunxit. Sed quia ex duabus personis fieri solet nuptiarum coniunctio, absit hoc ab intellectibus nostris, vt personam redemptoris nostri ex duabus personis credamus esse vnitam. Ex duabus quippe, atque in duabus hunc naturis existerē dicimus: sed ex duabus personis credere compositum, vt nephas vitamus: Securius ergo dici potest, quia in hoc Rex Pater, Regi Filio nuptias fecit, quod ei per incarnationis mysterium sanctam Ecclesiam sociauit. Vterus autem genitricis Virginis huius sponsi thalamus fuit. CHRYS. super Matthæum. Vel aliter: Cum resurrectio fuerit facta sanctorum tunc suscipiet hominem vita quæ est Christus, mortalitatem eius sua mortalitate absorbens. Nunc enim quasi arsus futuri coniugij Spiritum sanctum

CAP. XXII. CHRYSOSTOMVS. in Homil. Quia dixerat: Dabitur genti facienti fructum eius, hic ostendit cui genti. vnde dicitur: Et respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis dicens: Simile factum est regnum cælorum. G. I. O. Dicit autem: Respondens, idest obuians præuē cogitationi eorum de morte sua. AVGVST. de Confe. Euang. Parabolam autem istam solus Matthæus narrat, simile quidem etiam Lucas commemorat, sed non est hoc, sicut & ipse ordo indicat. GREGOR. in Homil. Hic per nuptias, præfens Ecclesia, illic per cenam, æternum & vltimum conuiuium designatur, quia in hanc nonnulli exituri intrant, ad illud qui quis semel intrauerit, vltimus non exiit. At si quis forte contendat hanc eandem esse electionem, intelligi forsitan potest, quia de profectione eo, qui cū nuptialis velle non intrauerat, qd̄ Lucas tacuit, Matthæus dixit, quod vero per illum cenam, per hunc autem prandium dicitur, nequaquam obstitit, quia cum ad horam nonam apud antiquos prandium fieret, quotidie ipsum quoque prandium cenam vocabatur. ORIGEN. Regnum autem cælorum simile est, secundum eum quidem, qui regnat homini Regi, secundum eum autem qui conregnat filio Regis, secundum ea vero, quæ sunt in regno Regis, seruis & inuitatis ad nuptias. Inter quos est & exercitus Regis. Additum est autem, homini Regi, vt hominibus quasi homo loquatur, & dispensat homines non cupientes dispensari a Deo. Sed tunc cessabit Regnum cælorum esse simile homini, cum cessare zelo, & contentione, & ceteris passionibus & peccatis, cessauerint secundum hominem ambulare, & videbimus eum sicuti est: Nunc enim videmus eum non sicuti est: sed sicuti per nostram dispensationem factus fuerit nobis. GREGOR. in Homil. Tunc autem Deus Pater, Deo Filio nuptias fecit, quando hunc in vtero Virginis humanæ naturæ coniunxit. Sed quia ex duabus personis fieri solet nuptiarum coniunctio, absit hoc ab intellectibus nostris, vt personam redemptoris nostri ex duabus personis credamus esse vnitam. Ex duabus quippe, atque in duabus hunc naturis existerē dicimus: sed ex duabus personis credere compositum, vt nephas vitamus: Securius ergo dici potest, quia in hoc Rex Pater, Regi Filio nuptias fecit, quod ei per incarnationis mysterium sanctam Ecclesiam sociauit. Vterus autem genitricis Virginis huius sponsi thalamus fuit. CHRYS. super Matthæum. Vel aliter: Cum resurrectio fuerit facta sanctorum tunc suscipiet hominem vita quæ est Christus, mortalitatem eius sua mortalitate absorbens. Nunc enim quasi arsus futuri coniugij Spiritum sanctum

CAP. XXII. CHRYSOSTOMVS. in Homil. Quia dixerat: Dabitur genti facienti fructum eius, hic ostendit cui genti. vnde dicitur: Et respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis dicens: Simile factum est regnum cælorum. G. I. O. Dicit autem: Respondens, idest obuians præuē cogitationi eorum de morte sua. AVGVST. de Confe. Euang. Parabolam autem istam solus Matthæus narrat, simile quidem etiam Lucas commemorat, sed non est hoc, sicut & ipse ordo indicat. GREGOR. in Homil. Hic per nuptias, præfens Ecclesia, illic per cenam, æternum & vltimum conuiuium designatur, quia in hanc nonnulli exituri intrant, ad illud qui quis semel intrauerit, vltimus non exiit. At si quis forte contendat hanc eandem esse electionem, intelligi forsitan potest, quia de profectione eo, qui cū nuptialis velle non intrauerat, qd̄ Lucas tacuit, Matthæus dixit, quod vero per illum cenam, per hunc autem prandium dicitur, nequaquam obstitit, quia cum ad horam nonam apud antiquos prandium fieret, quotidie ipsum quoque prandium cenam vocabatur. ORIGEN. Regnum autem cælorum simile est, secundum eum quidem, qui regnat homini Regi, secundum eum autem qui conregnat filio Regis, secundum ea vero, quæ sunt in regno Regis, seruis & inuitatis ad nuptias. Inter quos est & exercitus Regis. Additum est autem, homini Regi, vt hominibus quasi homo loquatur, & dispensat homines non cupientes dispensari a Deo. Sed tunc cessabit Regnum cælorum esse simile homini, cum cessare zelo, & contentione, & ceteris passionibus & peccatis, cessauerint secundum hominem ambulare, & videbimus eum sicuti est: Nunc enim videmus eum non sicuti est: sed sicuti per nostram dispensationem factus fuerit nobis. GREGOR. in Homil. Tunc autem Deus Pater, Deo Filio nuptias fecit, quando hunc in vtero Virginis humanæ naturæ coniunxit. Sed quia ex duabus personis fieri solet nuptiarum coniunctio, absit hoc ab intellectibus nostris, vt personam redemptoris nostri ex duabus personis credamus esse vnitam. Ex duabus quippe, atque in duabus hunc naturis existerē dicimus: sed ex duabus personis credere compositum, vt nephas vitamus: Securius ergo dici potest, quia in hoc Rex Pater, Regi Filio nuptias fecit, quod ei per incarnationis mysterium sanctam Ecclesiam sociauit. Vterus autem genitricis Virginis huius sponsi thalamus fuit. CHRYS. super Matthæum. Vel aliter: Cum resurrectio fuerit facta sanctorum tunc suscipiet hominem vita quæ est Christus, mortalitatem eius sua mortalitate absorbens. Nunc enim quasi arsus futuri coniugij Spiritum sanctum

CAP. XXII. CHRYSOSTOMVS. in Homil. Quia dixerat: Dabitur genti facienti fructum eius, hic ostendit cui genti. vnde dicitur: Et respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis dicens: Simile factum est regnum cælorum. G. I. O. Dicit autem: Respondens, idest obuians præuē cogitationi eorum de morte sua. AVGVST. de Confe. Euang. Parabolam autem istam solus Matthæus narrat, simile quidem etiam Lucas commemorat, sed non est hoc, sicut & ipse ordo indicat. GREGOR. in Homil. Hic per nuptias, præfens Ecclesia, illic per cenam, æternum & vltimum conuiuium designatur, quia in hanc nonnulli exituri intrant, ad illud qui quis semel intrauerit, vltimus non exiit. At si quis forte contendat hanc eandem esse electionem, intelligi forsitan potest, quia de profectione eo, qui cū nuptialis velle non intrauerat, qd̄ Lucas tacuit, Matthæus dixit, quod vero per illum cenam, per hunc autem prandium dicitur, nequaquam obstitit, quia cum ad horam nonam apud antiquos prandium fieret, quotidie ipsum quoque prandium cenam vocabatur. ORIGEN. Regnum autem cælorum simile est, secundum eum quidem, qui regnat homini Regi, secundum eum autem qui conregnat filio Regis, secundum ea vero, quæ sunt in regno Regis, seruis & inuitatis ad nuptias. Inter quos est & exercitus Regis. Additum est autem, homini Regi, vt hominibus quasi homo loquatur, & dispensat homines non cupientes dispensari a Deo. Sed tunc cessabit Regnum cælorum esse simile homini, cum cessare zelo, & contentione, & ceteris passionibus & peccatis, cessauerint secundum hominem ambulare, & videbimus eum sicuti est: Nunc enim videmus eum non sicuti est: sed sicuti per nostram dispensationem factus fuerit nobis. GREGOR. in Homil. Tunc autem Deus Pater, Deo Filio nuptias fecit, quando hunc in vtero Virginis humanæ naturæ coniunxit. Sed quia ex duabus personis fieri solet nuptiarum coniunctio, absit hoc ab intellectibus nostris, vt personam redemptoris nostri ex duabus personis credamus esse vnitam. Ex duabus quippe, atque in duabus hunc naturis existerē dicimus: sed ex duabus personis credere compositum, vt nephas vitamus: Securius ergo dici potest, quia in hoc Rex Pater, Regi Filio nuptias fecit, quod ei per incarnationis mysterium sanctam Ecclesiam sociauit. Vterus autem genitricis Virginis huius sponsi thalamus fuit. CHRYS. super Matthæum. Vel aliter: Cum resurrectio fuerit facta sanctorum tunc suscipiet hominem vita quæ est Christus, mortalitatem eius sua mortalitate absorbens. Nunc enim quasi arsus futuri coniugij Spiritum sanctum

CAP. XXII. CHRYSOSTOMVS. in Homil. Quia dixerat: Dabitur genti facienti fructum eius, hic ostendit cui genti. vnde dicitur: Et respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis dicens: Simile factum est regnum cælorum. G. I. O. Dicit autem: Respondens, idest obuians præuē cogitationi eorum de morte sua. AVGVST. de Confe. Euang. Parabolam autem istam solus Matthæus narrat, simile quidem etiam Lucas commemorat, sed non est hoc, sicut & ipse ordo indicat. GREGOR. in Homil. Hic per nuptias, præfens Ecclesia, illic per cenam, æternum & vltimum conuiuium designatur, quia in hanc nonnulli exituri intrant, ad illud qui quis semel intrauerit, vltimus non exiit. At si quis forte contendat hanc eandem esse electionem, intelligi forsitan potest, quia de profectione eo, qui cū nuptialis velle non intrauerat, qd̄ Lucas tacuit, Matthæus dixit, quod vero per illum cenam, per hunc autem prandium dicitur, nequaquam obstitit, quia cum ad horam nonam apud antiquos prandium fieret, quotidie ipsum quoque prandium cenam vocabatur. ORIGEN. Regnum autem cælorum simile est, secundum eum quidem, qui regnat homini Regi, secundum eum autem qui conregnat filio Regis, secundum ea vero, quæ sunt in regno Regis, seruis & inuitatis ad nuptias. Inter quos est & exercitus Regis. Additum est autem, homini Regi, vt hominibus quasi homo loquatur, & dispensat homines non cupientes dispensari a Deo. Sed tunc cessabit Regnum cælorum esse simile homini, cum cessare zelo, & contentione, & ceteris passionibus & peccatis, cessauerint secundum hominem ambulare, & videbimus eum sicuti est: Nunc enim videmus eum non sicuti est: sed sicuti per nostram dispensationem factus fuerit nobis. GREGOR. in Homil. Tunc autem Deus Pater, Deo Filio nuptias fecit, quando hunc in vtero Virginis humanæ naturæ coniunxit. Sed quia ex duabus personis fieri solet nuptiarum coniunctio, absit hoc ab intellectibus nostris, vt personam redemptoris nostri ex duabus personis credamus esse vnitam. Ex duabus quippe, atque in duabus hunc naturis existerē dicimus: sed ex duabus personis credere compositum, vt nephas vitamus: Securius ergo dici potest, quia in hoc Rex Pater, Regi Filio nuptias fecit, quod ei per incarnationis mysterium sanctam Ecclesiam sociauit. Vterus autem genitricis Virginis huius sponsi thalamus fuit. CHRYS. super Matthæum. Vel aliter: Cum resurrectio fuerit facta sanctorum tunc suscipiet hominem vita quæ est Christus, mortalitatem eius sua mortalitate absorbens. Nunc enim quasi arsus futuri coniugij Spiritum sanctum

CAP. XXII. CHRYSOSTOMVS. in Homil. Quia dixerat: Dabitur genti facienti fructum eius, hic ostendit cui genti. vnde dicitur: Et respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis dicens: Simile factum est regnum cælorum. G. I. O. Dicit autem: Respondens, idest obuians præuē cogitationi eorum de morte sua. AVGVST. de Confe. Euang. Parabolam autem istam solus Matthæus narrat, simile quidem etiam Lucas commemorat, sed non est hoc, sicut & ipse ordo indicat. GREGOR. in Homil. Hic per nuptias, præfens Ecclesia, illic per cenam, æternum & vltimum conuiuium designatur, quia in hanc nonnulli exituri intrant, ad illud qui quis semel intrauerit, vltimus non exiit. At si quis forte contendat hanc eandem esse electionem, intelligi forsitan potest, quia de profectione eo, qui cū nuptialis velle non intrauerat, qd̄ Lucas tacuit, Matthæus dixit, quod vero per illum cenam, per hunc autem prandium dicitur, nequaquam obstitit, quia cum ad horam nonam apud antiquos prandium fieret, quotidie ipsum quoque prandium cenam vocabatur. ORIGEN. Regnum autem cælorum simile est, secundum eum quidem, qui regnat homini Regi, secundum eum autem qui conregnat filio Regis, secundum ea vero, quæ sunt in regno Regis, seruis & inuitatis ad nuptias. Inter quos est & exercitus Regis. Additum est autem, homini Regi, vt hominibus quasi homo loquatur, & dispensat homines non cupientes dispensari a Deo. Sed tunc cessabit Regnum cælorum esse simile homini, cum cessare zelo, & contentione, & ceteris passionibus & peccatis, cessauerint secundum hominem ambulare, & videbimus eum sicuti est: Nunc enim videmus eum non sicuti est: sed sicuti per nostram dispensationem factus fuerit nobis. GREGOR. in Homil. Tunc autem Deus Pater, Deo Filio nuptias fecit, quando hunc in vtero Virginis humanæ naturæ coniunxit. Sed quia ex duabus personis fieri solet nuptiarum coniunctio, absit hoc ab intellectibus nostris, vt personam redemptoris nostri ex duabus personis credamus esse vnitam. Ex duabus quippe, atque in duabus hunc naturis existerē dicimus: sed ex duabus personis credere compositum, vt nephas vitamus: Securius ergo dici potest, quia in hoc Rex Pater, Regi Filio nuptias fecit, quod ei per incarnationis mysterium sanctam Ecclesiam sociauit. Vterus autem genitricis Virginis huius sponsi thalamus fuit. CHRYS. super Matthæum. Vel aliter: Cum resurrectio fuerit facta sanctorum tunc suscipiet hominem vita quæ est Christus, mortalitatem eius sua mortalitate absorbens. Nunc enim quasi arsus futuri coniugij Spiritum sanctum

CAP. XXII. CHRYSOSTOMVS. in Homil. Quia dixerat: Dabitur genti facienti fructum eius, hic ostendit cui genti. vnde dicitur: Et respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis dicens: Simile factum est regnum cælorum. G. I. O. Dicit autem: Respondens, idest obuians præuē cogitationi eorum de morte sua. AVGVST. de Confe. Euang. Parabolam autem istam solus Matthæus narrat, simile quidem etiam Lucas commemorat, sed non est hoc, sicut & ipse ordo indicat. GREGOR. in Homil. Hic per nuptias, præfens Ecclesia, illic per cenam, æternum & vltimum conuiuium designatur, quia in hanc nonnulli exituri intrant, ad illud qui quis semel intrauerit, vltimus non exiit. At si quis forte contendat hanc eandem esse electionem, intelligi forsitan potest, quia de profectione eo, qui cū nuptialis velle non intrauerat, qd̄ Lucas tacuit, Matthæus dixit, quod vero per illum cenam, per hunc autem prandium dicitur, nequaquam obstitit, quia cum ad horam nonam apud antiquos prandium fieret, quotidie ipsum quoque prandium cenam vocabatur. ORIGEN. Regnum autem cælorum simile est, secundum eum quidem, qui regnat homini Regi, secundum eum autem qui conregnat filio Regis, secundum ea vero, quæ sunt in regno Regis, seruis & inuitatis ad nuptias. Inter quos est & exercitus Regis. Additum est autem, homini Regi, vt hominibus quasi homo loquatur, & dispensat homines non cupientes dispensari a Deo. Sed tunc cessabit Regnum cælorum esse simile homini, cum cessare zelo, & contentione, & ceteris passionibus & peccatis, cessauerint secundum hominem ambulare, & videbimus eum sicuti est: Nunc enim videmus eum non sicuti est: sed sicuti per nostram dispensationem factus fuerit nobis. GREGOR. in Homil. Tunc autem Deus Pater, Deo Filio nuptias fecit, quando hunc in vtero Virginis humanæ naturæ coniunxit. Sed quia ex duabus personis fieri solet nuptiarum coniunctio, absit hoc ab intellectibus nostris, vt personam redemptoris nostri ex duabus personis credamus esse vnitam. Ex duabus quippe, atque in duabus hunc naturis existerē dicimus: sed ex duabus personis credere compositum, vt nephas vitamus: Securius ergo dici potest, quia in hoc Rex Pater, Regi Fil

